

тодж напицваніе-то на погрѣшки-ты става вѣсма трудно, и мнози
путь быва невозможно, зачто-то ако бы Наприимѣръ забо-
рабили да запишемъ въ Главиж-тѣ книгѣ единъ Члѣнъ отъ Дне-
внѣж-тѣ книгѣ, не имамъ никакво срѣдство за да открыемъ това
забораваніе. Ако просто-пицаніе-то не имаше тоа голѣмъ недостаткъ,
не има сомнѣніе, че всички-ти ѿѣхъ, да прѣемиѣть
такъ методж, зачто-то зарадѣ простотѣ-тѣ си ѿѣше да га
прѣдпочетѣ отъ всички-ты методы: за смиѣтаніе на страхъ-тѣ
на погрѣшки-ты, то есть на забораванія-та, е толкова голѣмъ,
что-то таа метода дойтига вѣсма опасна, и трговицн-ти отъ день
на день ѿѣ напушатъ и прибѣгватъ на двойнопицаніе-то
сирѣчъ на диплогорафіи - тѣ.

Оскількъ това простопицаніе-то сирѣчъ аплографія-та не испль-
нава ѿѣніе-то на закона, зачто-то спорадж простопицателіи-тѣ
методж не са запицвать всички-ти члѣниа на трговецъ въ
Дневнѣж-тѣ книгѣ, изъ сїхъ распилѣши въ различны книги.

III. ДИПЛОГРАФІЯ.

§. 599. Диплографическая (двойнопицателна) метода. — Видѣхме, че спорадж простопицаніе-то вслѣдъ члѣнъ, то есть вслѣдъ
записваніе на Дневнѣж-тѣ книгѣ содержава само едно лице, кое-
то има или да зема или да дава и га подразумѣва, че зема
отъ трговеца или дава на трговеца, господаря на книгы-ты.
Спорадж диплографіи-тѣ въ вслѣдъ члѣнъ това подразумѣваemo
лице трговецово не га подразумѣва вѣче, изъ сїхъ изрѣкva опре-
дѣлително въ члѣна, и сїдователно вслѣдъ диплографическии
члѣнъ содержава две лица, сирѣчъ лице-то, кое-то дава: да зе-
жника, и лице-то, кое-то зема: заемател; така напри-
имѣръ: Д. Тешковъ е трговецъ, кой-то дръжи книги и продаде
иѣкоиѣ стоки И. Палоузову не ѿѣ убо запиши какъ-то въ просто-
пицаніе-то: